

החתים את הספר על המעטפה, והביא אותה לסנאי, ששלח כעבור מספר מים פועלים הבונים עתה את החדר הנוסף.

בהצגת ה-100 של בשפ, בתיאטרון הקאמרי, לא נכח ולו גם איש אחד מהנהלת התיאטרון: הדבר פגע בשחקני המחזה, ששלחו זר פרחים למנחם היל הקאמרי **ישעיהו** (שייקה) ו**נבחר** וצירפו אליו פתק ברכות להנהלת התיאטרון: "ברכות להצגת ה-100 של בשפ, נתראה כולנו בתיאטרון החיפה".

טעות פרודיסטית היתה השבוע **לשמאל** ש, כאשר ראיון את הזמרת הציליאנית המבוקשת עתה בארץ, **פילאר** **תומס**, שהתפרסמה בגלל שירי המשורר המהפכן היווני **מיקיס תיאודורקיס** בסרט Z. שי הציג את תומס ככוכבת שיריו של **מנחם חגי'רגוס**, שאף הוא משורר יווני ידוע, אלא שהוא, בניגוד לתיאודורקיס המהפכן, משורר ממוסד ואחד ממנהגיו החריפים של מחבר שירי Z.

כשנשאלה האסטרולוגית הצעירה הזוכה עתה להצלחה רבה בפנית ההורוסקופים ב"תוכנית בשם הלילה שבועית" **שייקה בן-פורת**, **טליה** **סני**, אם חזתה לעצמה כי בעיקבות התוכנית תהיה מוצפת מכתבים רבים כל-כך, עליה

שלך נושאת את דגל פנמה! השיב אייבי בו במקום: "אם כן, שלח לי דגל חדש. הישן כבר קרוע". כך חסך חמישה דולאר.

כאשר ערך **חיים טר** פול השבוע את הסדר למשפחתו ולדידיו, סיפר על הסדר של השנה שעברה, אותו ערך בולאצבורג שבאוסטריה, בבית מלון מפואר. לקראת הסכם, שאל טופול את המלצר האוסטרי: "אולי יש לך גביע, שאוכל להשתמש בו לסכס יהודי?" בלי להניד עפעף, קד המלצר הגוי קדיה, הלך והביא גביע סדר יפהפה מכסף, מקושט בקישוטים יהודיים. טופול התאפק מלשאל אותו איך הגיע הגביע לידי המלון.

אותו טופול פשוט שונא את כל הפירסומים. הוא אפילו אמר את זה בטלויזיה. אבל רק מעטים יודעים עד לאיזו דרגה מגיעה הצניעות שלו. **לאס** **ולאחרונה** **דיין** היתה הודומות להיוכח בצניעותו של טופול, כאשר ביקשו ממנו בשבוע שעבר להצטרף אליהם בלילי בפאב התלאביבי וקיבלו ממנו הסכמה פושרת. הוא הבהיר להם כי בדרך-כלל אינו מבקר במקומות בילוי מעין אלה, אבל הפעם, באופן יוצא מן הכלל, ורק בגלל שהם חברים בלכך טובים שלו — הוא יבוא. אבל הוא לא בא. "אני באמת לא מב"

חני פרי ודניאלה טולדנו בתנונות פירסו-מת שגומה ל-אליון פורד, בעלת סוכנות גדולה להכוונת דוגמניות בארצות-הברית, לפנות למורה לפיתוח החן לאה פלשטר, ולבקש ממנה שתשלח תמונות נוספות של השתיים ותמונות של דוגמניות ישראליות אחרות, מתוכן תבחר מועמדות להופעה בטלוויזיה בניו-יורק.

מבקש להכיר, לצורכי נישואיו, ממזרת אורתודוקסית צעירה.

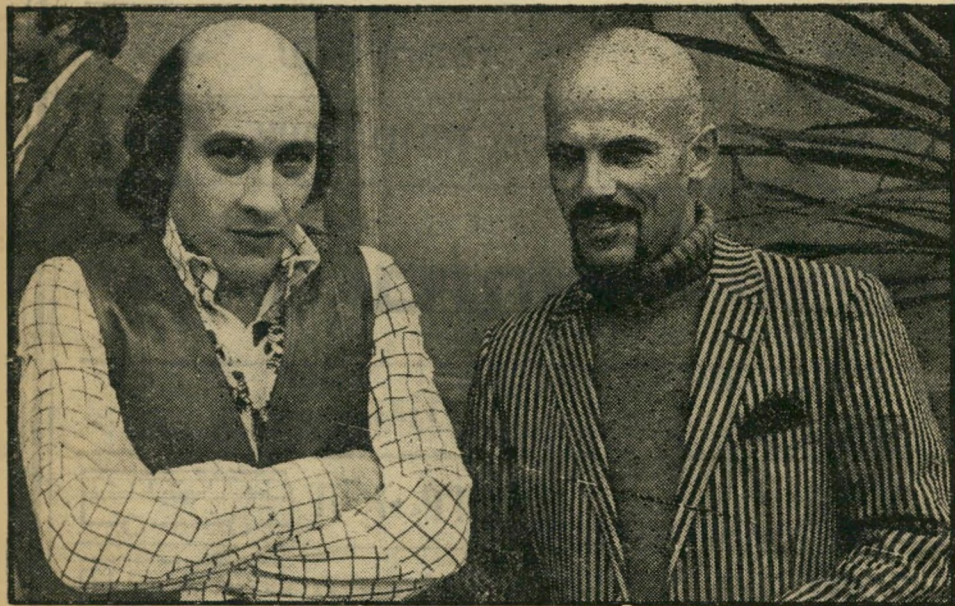
במצב לא נעים עמד ה"ממונה לשעבר על הטלויזיה, נקדימון רודג", כשבא לביקור בבניין הטלויזיה: השוער החדש לא הכיר אותו וסירב לתת לו להיכנס בלי לבדוק את תעודותיו. אותו שוער גם לא זיהה את שר-הסעד **מייכאל חזני**, שבא להתראיין בטלויזיה, ולקח קצת זמן עד שנתן לו להיכנס.

לא פעם הוציא **יצחק שדה** את צה"ל מהבוקר. ה"שבוע גמל צה"ל לאלוף ה"מנוח. בנו, **יורם שדה**, שקע בלילה בכיזה מדרום לשארם-

זהו הסיפור שהתהלך ב"ועידת מפלגת העבודה: לא מי כבר ראה ח"כ **מרדכי סורי** **קים** את השרים **ישראל גלילי** ו**זאב שרף**, בעלי ה"שער המתולתל והקירבה ל"גולדה מאיר, נכנסים לביתה של ראש-הממשלה. אמר סורי קים: "הנה שני הפודלים של גולדה!"

את ליל הסדר, שנערך לפי כל כללי ההלכה, בביתו של העיתונאי **אריה אכנרן**, ניהל המזכיר הכללי של מק"י, **שמואל מיקוניס**, שקרא מ"תוך הגדה מיוחדת: חצייה ב"עברית, חצייה ברוסית, שהוכנה במיוחד עלידי רבה של ההסתדרות **מנחם הכהן** עבור ה"עולים מברית-המועצות. כטוב ליבו של מיקוניס ביין ובמאכ"לם המסורתיים שהכינו זיוה, רעיתו של המארח, זימור ניגור ני פסח וניסה לשוות להגדה אופי אקטואלי. כשהגיע לקטע המספר על יציאת ישראל מע"ב דות לתרות, הישועה אותו מיקוניס ליציאת יהודי ברית-המועצות. כשאת המסובים בסדר ביקש לקרר בקריאת ההגדה מפני שהוא רעב, אמר לו מזכיר מק"י: "לסדר הבא תבוא אחרי שתאכל". אשתו של מיקוניס, **סלבה**, הגישה לרעב את צלחת המרור והציעה לו להרגיע את רעבונו במרור. בסוף הסדר העלו הנוכחים זכרונות. העיתון נאי **יואל מורקום** הוזכר ל"מיקוניס כי ביטאון מק"י, קול העם, כינה אותו לפני כמה שנים כריאקציונר. ענה מיקוניס: "מה אתה רוצה ממני, אני אחראי על קול העם?"

הסערה שקמה סביב סר-שת המזורים, לא היתה מ"גיוה כל-כך אילו היו מכנים את הממזרים בשם אחר. זוהי דע"תו של מי שהיה ממלא-מקום נשיא בית-המשפט העליון, פרו"פסור **מושה זילברג**. בכלל, הכל עניין של תקופה: "מתברר כי בגרמניה שלפני המלחמה, ל"משל, יהודים חרדים לא היו חרדים כל-כך מפני הצילצול של המילה "ממזר", כתב זילברג השבוע, והביא כדוגמה מודעה שהתפרסמה ב-1928 בעיתון יהודי בגרמניה: "צעיר יהודי, בן 30, אורתודוקסי, ממזר,

(משמאל), הבמאי הבריטי שניים בין השאר את סרטי ה"חיפושיות" ("ארבעת המופלאים" ו"הצילו"), נפגש בבילבאו שבספרד עם הבמאי הישראלי **ישעיהו קולר** (לידו), וגילה לו כי בזמנו היגרו הוא ורעייתו מאנגליה לאוסטרליה, כמחאה על מדיניות הממשלה הבריטית בעניין מבצעי-סואץ. "אבל חזרתם לאנגליה כי זה המקום היחיד בעולם בו יכול אדם ללכת ברחוב עם הפיג'מה שלו, מבלי שלאדם שני יהיה איכפת", הוסיף.

הם תצטרך לענות, השיבה: "לא עשיתי לעצמי הורוסקופ, אני לא הטיפוס שלי".

לזמרת שירי זעזוע, **מיכל נוי**, נגרם זעזוע עמוק כשמחבר השירים, **אורי מילר שפיין**, הגיש לה מילים ל"שיר נוסף בסידרה שכתב: "אהוב נורא שלי, / אתה לי עולם אינך שבע, / יינק אוי תי, / מצוץ אותי / וקח הכל". אחרי שעבר הזעזוע ה"ראשון ביקשה מיכל ממילשטיין להחליף את מילות השיר מפני שהיא אינה מסוגלת לשיר מ"לילים כאלה. מילשטיין הסכים והתוודאה: "חבק אותי / נשק אותי וקח הכל".

קר במועדוני לילה, הסביר ל"הם בשיחה טלפונית.

לעיתונאי **יוסי ינאי** התחשק להוסיף חדר בחילה שלו בהרצליה. הוא פנה למי הנוס **דן טנאי**, אחיו של עורך רימון לשעבר, **שלמה טנאי**, וביקש ממנו הערכת תקציב לבניית החדר. טנאי קבע 4000 ל"י. יוסי ניסה להוריד במחיר. טנאי חיך ואמר: "אם היית נותן לי את הזקן שלך, הייתי בונה לך את החדר בלי כסף". למחרת ניגש יוסי למס"פרה, ביקש מהספר שוריד לו את הזקן, הכניס את השערות למעטפה, סגר אותה, כתב ע"ל: "זה הזקן של יוסי ינאי"

ר' צ'ארד לסטר

אל-שייך, במקום עזוב ומועד לפורענות. אחרי שכבר השי"לם עם גורלו והתכוון ל"לות שם את הלילה, ראה באופק אורות דולקים. היה זה סויר של צה"ל שחש לעזרתו, אחרי שהורגש בהיעדרו.

חדר תמורת זקן

סיפר **אייבי נתן**, ש"שהה השבוע בארץ. כאשר פגש את קונסול פנאמה ב"ניו-יורק, אמר לו זה: "אני מתגאה בכך שספינת-השלום

ר' דורסט חבר לחקת הקצב הבריטית "מונו גרי", המציא כלי-נגינה חדש: בקבוק שלתוכו הוא נושא ומקיש בלשונו, ומשגי עלידי כך אפקטים קוליים מיוחדים. הבקבוק הגדול בא במקומו של התוף המסורתי בלהקות הקצב.